

УЗ НОВАКА ЋОКОВИЋА, ВИШЕ НЕГО ИКАД

Не тугуј, соколе

Остати усправан и међу рушевинама. Пронети свети витешки принцип предака и древна сећања расе кроз ову лакрдију и блатиште, кроз маловерје пучине и демонију новца, кроз буљук злурадих шибицара и пљуцкала. Примити ударац, жесток и изненадан. Стиснути зубе, не крикнути, остати у седлу. Насмешити се. Показати дар суза. Повући се накратко, лизати своје ране као бели вук, тиховати. Спремити се за нове борбе, вратити се јачи и господственији него икад. Велики Новак Ћоковић све то зна и чини. Ко сада није уз њега није ни уз себе сама, ни уз чедо своје. А Србија, она права, она веродостојна и крштена, јесте

Пише: Мишо Вујовић

Не тугуј, Ноле соколе, не заборави да си одавно уз најбоље. И то оне чије дело и славе не бледе и не пролазе. Са мало година а много дела. Колико су Тесла и Пупин задужили човечанство толико си Ти задужио Србију и свој народ. Безброј пута си нас приморао да се у тузи насмејемо, да из таме изронимо, да се овако згажени и до ногу потучени – придигнемо. Да се осећамо победнички иако смо себе поразили. Ноле соколе, унео си

радост у домове отаџбине и расејања. Широм света Срби изгнани невољом, ратом и немаштином своју маргину твојим победама померају ка центру. Враћају се тамо где припадају.

Духовни гето је најгори облик сиромаштва. А ти си нас својом вером враћао вери и себи. И вери у себе. Допринео си да Србија у многим главама не буде црна тачка, претња миру, колевка рату. Снагом духа, знојем тела, из „грмена маленога“ изашао си у велику арену и постао победник.

Као бесмртни владика проповедник Николај путујеш светом и шириш истину о нама као што је Он, свети мисионар жички и златоусти, проносио глас о страдању свога рода који је био прва брана клици зла (нацизму), проклијалој још док је симбол тог зла био каплар. Ти си побеђујући јаче, спремније и силније исправљао криве Дрине неистина и лажи о Србима. А твоја реч исткана делом није за потцењивање. И увек са осмехом, као јеванђелисти који су, просветљавајући мрак ропства душе, ширили вечну истину спасења. Твоја патриотска мисија је узвишенија од свих олимпијских одличја.

Зато, не тугуј Ноле соколе! Та ноћ, једноставно, није била твој дан. И немој да клонеш, Бог је с тобом. А он пошаље сигнал: „Одмори, синко, и скупи снагу, једна битка пламичак је у огњу живота.”

У ова мучна времена само су два човека ујединила Србе и Србију. Ти, Ноле соколе, и блаженопочивши патријарх Павле. Својим делом потврдили сте себе, а ваше личности верификовало је дело. Знамо да ти је тешко, олимпијског злата се није лако одрећи, али знамо да не побеђује увек најбољи, као што ни свет не воде најмудрији. Уз знање и снагу потребна је и срећа. И спортска и животна. Али, поштовање нације и света не стиче се срећом. Ту су пресудни знање, мудрост, срце и зној. Незаобилазна је и по нека суза радости или туге. Болно је, Ноле соколе, када мали људи плачу, али јецај великих одзвања дуже.

– Where are you from? (Одакле си?)

– From Serbia. (Из Србије.)

– What is that? (Шта је то?)

– Novak Djokovic.

– O yes. Beautiful country! (О, да! Прелепа земља.) <

(Извор: www.mitropolija.com . Опрема: „Нација”)

Објављено: среда, 10. август 2016, 14:29h